

Rozhovor

Vďaka Bohu za každý festival

Držiteľ novej Ceny prezidenta festivalu, český herec Jiří Bartoška, pre Festivalový denník:

Na festivale Art Film Fest bol už pred 16 rokmi, dnes sa naň vracia po druhú cenu, ktorú dostane od svojho kolegu Milana Lasicu. Prezident teda ocení prezidenta, keďže Jiří Bartoška je nielen herec, ale aj šéf filmového festivalu v Karlových Varoch. Cenu, ktorú dostane dnes, berie ako ocenenie najmä za prácu na tomto českom festivale.

Na festivale Art Film Fest dostanete dnes večer prvýkrát novú Cenu prezidenta festivalu, ktorú udeľuje Milan Lasica. Ako vnímate toto ocenenie?

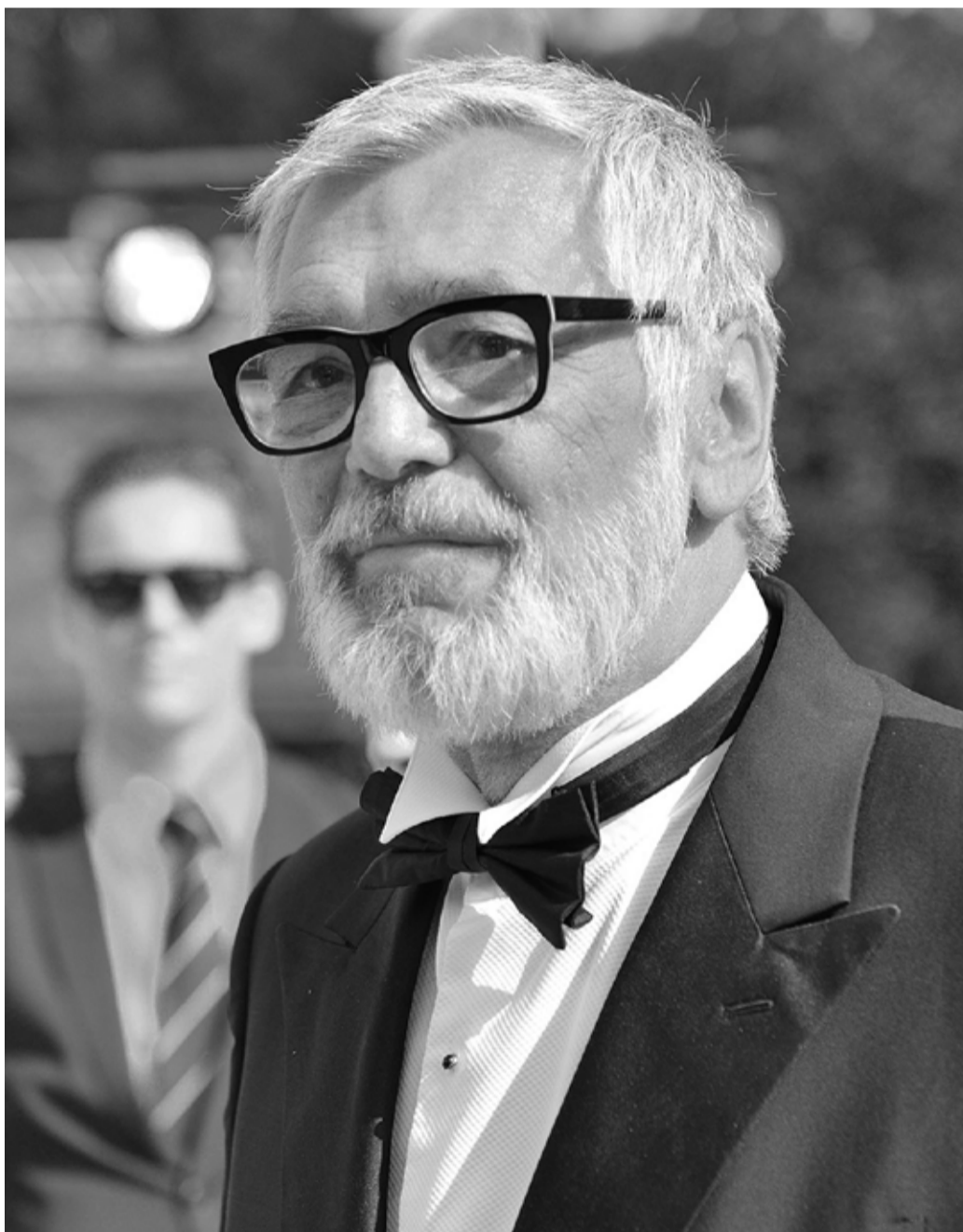
Nie je to ani tak ocenenie samotného Bartošku, beriem to ako ocenenie festivalu v Karlových Varoch, ktorý tento rok organizujeme už 24-krát a mám pocit, že celkom úspešne. Je to ocenenie celého tímu ľudí, rovnako som to vnímal, keď som si tento rok preberal Českého leva.

Na jeho čelo ste sa postavili rok po tom, čo vznikol festival Art Film u nás.

Áno, náš festival mal byť pôvodne v roku 1993 zrušený, pretože vtedajšie ministerstvo kultúry sa rozhodlo, že to nemá zmysel. A keď sa na to dnes pozerám s odstupom, ukázalo sa, že nie všetky rozhodnutia, ktoré robia vlády, sa ukazujú ako múdre. Po 24 rokoch je to pre nás satisfakcia. A aj s Milanom Lasicom sa aspoň takto podporujeme.

Ako dlho sa poznáte?

Ten filmový a divadelný svet je taký malý a on je takou významnou osobnosťou, že nie je možné ho nepoznať. Pamätám si, keď aj s Julom (Satinským, pozn red) nemohli vystupovať v Bratislave a dostali azyl v Brne. Ja som tam bol v tej dobe na škole, na Janáčkovej akadémii, takže ho poznám naozaj veľmi dlho. A potom som celkom často hrával na

Slovensku, no nie ani s ním, ako s jeho ženou Magdou Vášáryovou. A máme ešte niečo spoločné – hrávame golf, aj keď nie dobre, ale o to radšej. A tak sa stretávame aj mimo filmových akcií, na golfových ihriskách.

Magda Vášáryová bude na festivale tiež ocenená, budúcu sobotu dostane Hercovu misiu...

...áno, veď kto by si to zaslúžil viac

ako ona? Je legenda, už len tým, že ju Franta Vláčil už v roku 1967 prvýkrát obsadil do filmu Markéta Lazarová. Vďaka filmovým pondelkom v Československej televízii aj český národ mohol sledovať, aké široké herecké mantinely má, aká je obrovská osobnosť. A je veľká škoda, že nezostala herečkou.

Tešíme sa na vás a dobré filmy

Rozdiel medzi kinom kedysi a dnes je badateľný. Kedysi preplnená, väčšinou zle udržiavaná sála. Úzke sedadlá, v ktorých sa tiesnili diváci v kabátoch, lebo málokto si odložil kabát do šatne, hoci fungovala. Stoličky umiestnené nešikovne jedna na druhú, takže ak pred vami sedela pani v klobúku, videli ste akurát na polovicu plátna, ak sa tá pani priveľmi nehýbala. Bolo veľa filmov, z ktorých som videl iba pravú alebo ľavú polovicu.

Dnes je kino vrcholom pohodlia – široké kreslá, pár ľudí v sále, dokonalé vetranie, pukance miesto voľakedajšieho nanuku, skrátka luxus.

Ale ako dnes, tak aj v tých starých kinách, sa občas premietali a premietajú filmy, na ktoré sa nezabúda, filmy, na ktoré môže človek aj po rokoch spomínať, a túži ich vidieť znova.

Dúfam, že takéto filmy vám ponúkneme aj na 25. ročníku nášho Art Film Festu. Pekné zážitky, tešíme sa na vás.

Milan Lasica,
prezident festivalu
Art Film Fest Košice

Pokračovanie zo str. 1

Túto cenu vy už máte, v roku 2001 ste pripevnili tabuľku so svojim menom na Most slávy v Trenčianskych Tepliciach. Na Art Film Feste ste teda ocenený už druhýkrát.

A vtedy to bolo s Emilkou Vášaryovou a Belmondom! To bola skvelo namixovaná kombinácia. Aj keď podľa mňa sú Trenčianske Teplice malé na takúto kultúrnu akciu, bolo to veľmi príjemné. Tiež si pamätám, ako sme boli všetci spolu na obede u vtedajšieho ministra zahraničia, a ja som si pri fotení kľakol na všetky štyri, vzal do ruky rukáv a Belmondovi leštil topánky – tým som ho adoroval. Pozývali sme ho tento rok aj do Karlových Varov, ale nemôže prísť, už je veľmi starý. Tak je aspoň hlavnou postavou našich plagátov.

Čo je podľa vás základom pre dobrý festival?

Kvalitné filmy a keď mám povedať za nás, Vary majú jednu obrovskú výhodu – Corbusier o nich povedal, že je to sled secesných tórt, hrával tam Paganini, Goethe písal básne. Je to nádherné údolné mesto s geniom loci a dnes už aj festival s tradíciou a dobrým technickým zázemím. Košice nepoznám až tak dobre, pamätám si len, ako sme tam chodili ešte s divadlom na zájazdy, na krásnu katedrálu a historické centrum, ale inak veľmi nie. A obávam sa, že nebudem mať možnosť to zmeniť ani dnes. Náš festival je tesne pred štartom, takže som prišiel na otočku, podporiť Milana.

Tento rok ste oslávili 70. narodeniny, cena od neho je aj ako darček k nim – rád bilancujete?

Nemám len jeden svoj najobľúbenejší film, človek keď spomína, tak skôr na tie štáby, s ktorými robil, s kým mu bolo dobre. Ukázalo sa, že keď to bolo dobré na pľaci, odrazilo sa to aj na návštevnosti. Často som robil aj so Standom Párnickým či Dušanom Hanákom. Vždy to boli príjemné nakrúcania, no moja slovenčina nie je dobrá, neviem, kde je ô, ď a tak som bol vždy predabovaný, čo je škoda, ale nedá sa nič robiť. Takže som bol vo veľa „bijákoch“ ako československý herec.

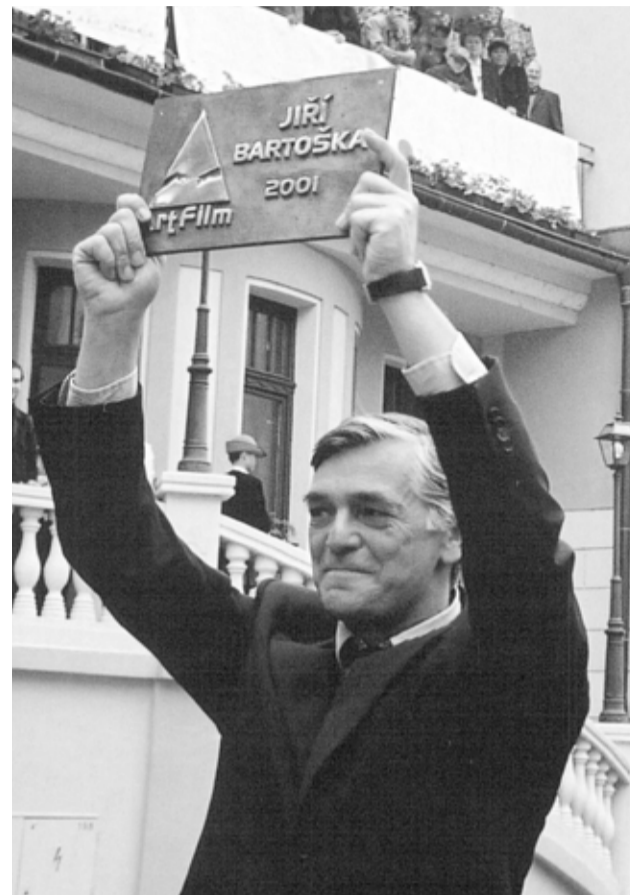
V rámci festivalu sa zajtra premietne aj váš film Teória tigra.

No, to je dobrý „biják.“ (Smiech) Keď sme sa o tom s režisérom Radkom Bajgarom bavili, chcel som, aby bol viac smutný, aby to nebola len veselohra. Pretože tí ľudia v ňom mali dlhoročný vzťah, dve deti, mali sa radi, no dospelo to do štádia, kedy si ten muž povedal, že aj keď už má taký a taký vek, chce skúsiť, či by to nešlo aj inak. Je to nakoniec smutná veselohra, ale veľmi uveriteľná, pretože tento príbeh sa môže stať v Bratislave, v Košiciach, v Pardubiach, všade. Ľudia takto naozaj žijú.

Milan Lasica má v rámci festivalu aj vlastnú sekciu obľúbených filmov. Aké sú tie vaše obľúbené?

Milujem staré filmy, napríklad Formanove „bijáky“, Vlasy alebo aj iné, alebo napríklad Forest Gump, to sú všetko filmy, ktoré nezostarli o milimeter, je

ich veľmi veľa. Zaplať pán Boh, že sú akcie, kde si človek pozrie, čo bolo a kde má tiež možnosť vidieť filmy, ktoré by za normálnych okolností nevidel. Vďaka za každý festival. **Lucia Čížová**

Festivalový tím odporúča

Dobry krátky film nie je nikdy dostatočne dlhy

V tohtoročnom programe súťažnej sekcie krátkych filmov – 36 filmov v 6 blokoch – opäť figurujú diela, ktoré reprezentujú vizuálne i naratívne smerovanie súčasného krátkeho filmu, divácke hity i víťazi festivalov, príspevky známych tvorcov i nových adeptov krátkometrážnej tvorby. Takto to vidí zostavovateľ sekcie Martin Kaňuch. „Pripomínam to pravidelne: dobrý krátky film nie je nikdy dostatočne dlhý. Nikdy tu však nejde o počítanie minút. Vo finále rozhoduje najmä prenikavosť nápadu a jasnozrivosť realizácie. Skrátka Film.“

Do skupiny vizuálne uhrančivých, nadčasových výpovedí sa dajú zaradiť alegórie Limbo gréckej režisérky Konstantiny Kotzamani alebo Les ozvien rakúskej režisérky argentínskeho pôvodu Luz Olivares-Capelle, študentky Michaela Hanekeho z Viedne. Istý protipól voči nim tvoria presvedčivo vyrozprávané komorné i sociálne drámy, napríklad poľská Adaptácia Bartosza Krulika, rumunský príbeh Zapísané/Nezapísané Adriana Silisteanu, alebo kanadský portrét mladej tínedžerky s neprijetným hendikepom Emma od Martina Edralina. Celkovo mnohé zo súťažných filmov, nielen tu spomínané, spája tradičná téma problematických prostredí a vzťahov u detí a mládeže.

Z mnohých festivalových hitov by som rád upozornil na film Zabitie Klausa Kinského od Spirosa Statolopulosa, pozoruhodnú sebareflexiu

fungovania štábu a nakrúcania filmu, ktorá je unikátnou jednozábberovou jazdou v pralese zachytávajúcou slávnou konfrontáciu herca Klausa Kinského a režiséra Wernera Herzoga. Druhou lahôdkou je vtipné rozprávanie o histórii jedného objektu, futuristického falusu z pozláteného bronzu nazvaného Princzerna X od slávneho sochára Constantina Brancusiho, ktorý je v skutočnosti bustou Napoleonovej neveriteľnej praneterie Marie Bonaparte. A do tretice odporúčam kanadský film Sigismond bez podoby Alberica Aurtenecha – príbeh o mladíkovi postihnutom zvláštnou anomáliou: žije bez svojho odrazu i obrazu – nevidí sa v zrkadle, chýba na fotografiách, sociálnych sieťach. Len ťažko vie takto obhajovať svoju identitu...

Martin Kaňuch, spoluzostavovateľ sekcie Medzinárodná súťaž krátkych filmoch

Čo musíte vidieť

Znovu na filmovej ceste s Emirom Kusturicom

Jubilejný 25. ročník Art Film Festu slávnostne otvorí najnovší film jeho zlatého laureáta - Na mliečnej ceste.

Keď v roku 2011 prišiel na Art Film Fest, skromne vystúpil na pódium, aby si prebral ocenenie Zlatá kamera. Neskôr, keď po ceremonii opadlo slávnostné napätie, sa okolo neho začali zhlukovať novinári a hemžiť obdivovatelia. Neodmietol žiadnu otázku a v príjemnom duchu sa niesla aj jeho master class. Teraz, o šesť rokov neskôr, sa zdalo, že filmový kúzelník zo Srbska Emir Kusturica sa na festivale opäť ukáže. Nakoniec fanúšikom poslal "iba" svoj najnovší film. Vložil doň tri skutočné príbehy a mnoho fantázie. Nazval ho Na mliečnej ceste a jeho poetikou sa v ňom vrátil k svojmu najúspešnejšiemu obdobiu z 80. rokov a 90. rokov.

Magická lovestory uprostred vojny

„Vytvoril som modernú rozprávku o objavovaní krásy ľudských svetov. Je to veľmi jednoduchý príbeh, ktorého nakrúcanie bolo fyzicky ťažšie a náročnejšie pri filmovaní exteriérov, než by sa mohlo zdať. Hľadali sme totiž takú krajinu, ktorá by umocnila vnútorný svet hlavných postáv – muža a ženy, ktorí sa do seba zamilujú a sú ochotní obetovať sa prírode,“ povedal jeden z najvýraznejších európskych tvorcov, ktorý sa s celovečernou snímku prihlásil po dlhých deviatich rokoch. Ten muž sa volá Kosťa a uprostred vojnovnej zóny rozváža mlieko na oslíkovi.

Jedného dňa stretne očarujúcu ženu, ktorá sa ukrýva uprostred zeme nikoho pred zlověstným nápadníkom. Prejde len okamih, kým medzi nimi vzplanie láska. Ju stvárňuje zmyselná talianska herečka Monica Bellucci a jeho samotný Kusturica. „Fyzicky mi to neprekážalo, kondičku mám dobrú. Lenže režisér je dirigent, ktorý všetko harmonizuje a dáva dokopy. A byť chvíľu pred kamerou a potom zase za ňou a pozorovať, mi veľmi nevyhovovalo. Urobil som to po prvýkrát a naposledy,“ priznal sa

Emir Kusturica a Monica Bellucci

médiám a dodal: „Tento film je taký profil toho, čo som vždy robil, výtvarne, hudobne i typologicky. A všetko som sa to v podstate naučil v Prahe.“

Spomienky na Prahu

O štúdiu na FAMU hovoril na našom festivale aj pred šiestimi rokmi. Priblížil, že sa do Prahy dostal skôr náhodou, ale že tam našiel podnetné prostredie, v ktorom ho ovplyvňovala tvorba Bohumila Hrabala, Milana Kunderu, Jiřího Menzla

a v neposlednom rade aj jeho profesor Otakar Vávra. Rozprával, mimochodom stále veľmi dobre, po česky, o súčasnom autorskom filme, o komercii a konzume, ktoré prenikajú do kinematografie, no rozhovoril sa aj o tvorbe vo svojej domovine. „Na Balkáne nie je dobré žiť, ale je to výborný materiál na umenie,“ skonštatoval.

Jeho najnovšie dielo z juhovýchodnej Európy dnes večer v košickej Kunsthalle slávnostne otvorí 25. Art Film Fest.

Zuzana Sotáková

Recenzia

Francúzsky šok s nežnou Elle

V celom filme nie je jediný okamih, v ktorom by sme mohli hádať, čo hlavná hrdinka urobí ďalej – a to spôsobuje, že Elle je naozaj divoká a prekvapujúca jazda, na tomto sa zhodli recenzenti počnúc americkým The New York Times, britským The Independent. A po dnešku budete súhlasíť aj vy.

Najnovší film režiséra Paula Verhoevena mal minulý rok svetovú premiéru na festivale v Cannes a okamžite vzbudil oslavné aj kontroverzné reakcie. Celkovo od svojho vzniku získal takmer 60 ocenení po celom svete, okrem iného aj Zlatý Glóbus a nomináciu na Oscara pre hlavnú hrdinku v podaní francúzskej herečky Isabelle Huppert. Na nej celý film stojí, bez nej, ako už viackrát potvrdil slávny holandský režisér, by film ani nikdy nevznikol. Jej až v tomto prípade desivý talent vás nenechá chladnými od začiatku do konca. Film budete totiž sledovať ako „hru“.

Tú rozvinie neprístupná šéfka firmy na vývoj videohier, ktorú doma brutálne znásilní neznámy páchateľ. Čo by ste čakali, že sa stane? Oznámi to alebo nie? Bude pátrať po tom, kto to bol? Prečo sa zachová tak, ako sa zachová? Núti ju k tomu jej záhadná a tragická minulosť?

Nie často sa stáva, že aj na drsný film sa dokážete pozeráť s takou fascináciou, že dej bude ako bludisko, ktoré vám krok po kroku odkrýva ďalšie zákutia, ale vy až do poslednej chvíle netušíte, čo bude v nasledujúcej scéne.

Film podľa knižnej predlohy, ktorý majú na svedomí muži, čo je o to fascinujúcejšie, môžete brať ako psychologický thriller, melodrámu, falošnú sexuálnu frašku, provokáciu, ale pokojne aj divokú komédiu buržoázných spôsobov.

Film hrajú:

16. júna: 21.30, Kino Slovan RTVS Cinema
18. júna: 21.00, Kulturpark 1 JOJ Cinema

Kunsthalle, ktorá niekoľko rokov chátrala, sa opäť vracia do kultúrneho života

Bola plavárňou, dnes hostí filmové hviezdy

Prvá, jedinečná a v unikátnom priestore. Presne taká je Kunsthalle – Hala umenia Košice, ktorá sa stala prvým domovom tohto druhu pre súčasné umenie u nás. Ohromí vás krásne spracovanie priestoru bývalej starej krytej plavárne. „Spojenie svetových umelcov a priestoru je vynikajúce,“ vysvetľuje pre Festivalový denník Martin Dani, vedúci oddelenia produkcie podujatí K13-Košické kultúrne centrum.

A nejde len o priestor, ale najmä o jeho obsah. Práve ten bude žiť na Art Film Feste rôznymi spôsobmi. Buď si tu môžete užiť film alebo potešiť dušu zaujímavou výstavou. A to nie hocijakou – fotograf Michal Šebeňa portrétoval európskeho veľmajstra: režiséra Emira Kusturicu.

Kusturica a jeho šnúrk

„Keď sme sa v marci minulého roku prvýkrát stretli, bolo to v období, keď práve dokončil svoj nový film Na mliečnej ceste. Na samotné portretovanie som mal dve minúty,“ spomína pred Art Film Festom Šebeňa. Bolo to podvečer, po daždi – už skoro bez svetla... Emir Kusturica sa mu zdal unavený a pod tlakom. „Práve som dorobil svoj film a prepálil som rozpočet. A ešte k tomu si potrebujem kúpiť aj šnúrk do topánok,“ vyhlásil Srb. Keď sa stretli v auguste, film už mal hotový a všetko bolo oveľa lepšie... fajčil moje cigary a šnúrk už mal,“ spomína fotograf Michal Šebeňa. A ako to dopadlo? Odpoveď nájdete na výstave, ktorá sa slávnostne otvára dnes.

Legenda oživa

Budova je jedným zo symbolov starých Košíc, dodnes robí radosť

Prerobený priestor láka aj mladých.

pri prechádzke centrom mesta. A aj vzduch je tu iný – mieša sa tu vôňa umenia a zelene mestského parku. Ikonická budova však nemala vždy takéto pekné časy, roky chátrala. Po 30 rokoch však nabrala nový dych aj vďaka tomu, že sa Košice stali Európskym hlavným mestom kultúry. Účel dať mestu na východe krajiny priestor pre medzinárodných umelcov a konfrontovať tak súčasnú slovenskú umeleckú scénu so zahraničnou vyšiel.

Stará plaváreň dostala nový vietor

Projekt Kunsthalle bol navrhnutý tak, aby bol využiteľný počas celého roka. Budova starej krytej plavárne je v ňom riešená ako multifunkčné kultúrne centrum s viacerými priestormi, ktoré je možné navzájom oddeľovať. Stará krytá plaváreň uzrela svetlo sveta na prelome 50. a 60. rokov minulého storočia na okraji Mestského parku. Autorom projektu je košický architekt Ladislav Greč, ktorý bol prvým hlavným architektom metropole východu. Výtvarnú výzdobu interiéru dostala na starosť výtvarníčka Herta Ondrušová-Viktorínová.

Zlé obdobie pre objekt nastalo, keď sa zrušil Mlynský náhon pred asi štyridsiatimi rokmi, keď jeho koryto prestavalo. Malo to takmer zničujúce dôsledky pre plaváreň. V 80. rokoch došlo dokonca k poškodeniu obvodového plášťa budovy, no nakoniec všetko skončilo happyendom. Dokazuje to aj spojenie s festivalom. „Spojenie filmu a Kunsthalle funguje výborne, keďže ide o pekný priestor, ktorý krásne dotvára atmosféru týchto podujatí, uzatvára Dani. Už minulý rok sa osvedčilo nielen pri slávnostných ceremoniach, ale aj pri premietaní filmov.“

Andrea Szócsková Vrbovská

ANKETA

Plánujete navštíviť Art Film Fest?

Je to dobrá vec, že niečo také sa chystá v Košiciach. Kto bude mať na tento festival čas, nech si to určite príde pozrieť. Ja osobne mám rada historické alebo dobrodružné filmy, ale pozriem si tiež dobrú komédiu.

Mária, Košice

Určite sa chystám pozrieť a teším sa na to, pretože mesto nadobudne iný ráz a vidno, že sa tu dejú veci. Uvidím ešte, čo všetko nájdem v programe, ale ak ma niečo zaujme aj mimo filmu zo sprievodných podujatí, rada sa nechám prekvapiť. Art Film Fest ma oslovuje vo všetkom, pretože artové filmy mám rada, hlavne tie alternatívnejšie, klubové, trochu netypické a bizarné. Ja osobne mám rada francúzske filmy s prvkami nadprirodzenosti.

Ivana, Lipníky

Z festivalovej histórie

Belmonda si prišli pozrieť zástupy ľudí z celého Slovenska

Elegantného Francúza v smotanovom obleku a modrej košeli privítal v kúpeľnom mestečku dav obdivovateľov, kvôli ktorým bola na istý čas zastavená i doprava. Údajne kvôli nemu prišli do Teplíc aj viaceré autobusy z rôznych kútov Slovenska ... aj takto vyzeral príchod herca Jeana-Paula Belmonda na festival v júni 2001, keď sa ešte konal v Trenčianskych Tepliciach. Na 9. ročníku festivalu uviedol svoj film Na konci s dychom a prebral cenu Hercova misia. Spolu s ním bol ocenený aj český herec Jiří Bartoška a Emília Vášáryová. Tabuľku so svojim menom pripevnil na Moste slávy medzi Catherine Deneuve a spomínanú Emíliu Vášáryovú a všade, kam sa pohol, rozdával úsmevy a autogramy. Pricestoval aj so svojou priateľkou, psikom Kalypsom a osobným bodyguardom Jo Rodrigues, ktorý ho údajne už v tej dobe sprevádzal tridsať rokov. Organizátori

mu prichystali slávnostné menu, pozostávajúce zo zeleninovej polievky s bylinkovými haluškami či kubrického pstruha, bol aj špikovaný mýtický jeleň a viedenská knedľa. Na jeho počesť sa podávala aj slivovica, borovička, víno, pivo, aj káva.

Na festivale pred novinármi tiež oznámil, že na ďalší rok sa chystá v Keni nakrúcať film podľa francúzskeho románu pod názvom Lev. Film opísal ako príbeh muža, ktorý chce ochraňovať prírodu v Afrike a počas pobytu v tejto krajine príľne jeho malá dcérka k jednému levovi, ktorý však ochorie. Jej okolie sa preto snaží robiť všetko preto, aby sa dieťa od „kráľa zvierat“ odpútalo. Herecké obsadenie vtedy ešte nemal. „Musíme nájsť malé dievčatko, ale hlavne toho leva,“ konštatoval so známym úsmevom na tvári. A chystal sa už aj na dovolenku do Karibiku. Aj taký bol legendárny Belmondo.

(luc)

Program na dnes

Art Film
Fest
Košice **25**

Kulturpark 1 JOJ Cinema

- 12.30 Phantom Boy | Phantom Boy (2015, 84 min., anim.) {OV/en/sk} Alain Gagnol, Jean-Loup Felicioli
- 14.30 Arábia | Araby (2017, 96 min., fic.) {OV/en/sk} Affonso Uchôa, João Dumans
- 17.30 Moderná farba | Contemporary Color (2017, 96 min., doc.) {OV/x/sk} Bill Ross, Turner Ross
- 20.30 Neruda | Neruda (2016, 107 min., fic.) {OV/en/sk} Pablo Larraín

Kulturpark 2

- 15.00 Malí muži | Little Men (2016, 85 min., fic.) {OV/en/sk} Ira Sachs
- 18.00 Cudzinec | The Wailing (2016, 156 min., fic.) {OV/en/sk} Na Hong-jin
- 21.00 Zabijaci z malomesta | Small Town Killers (2017, 90 min., fic.) {OV/sk/x} Ole Bornedal

Kino Slovan RTVS Cinema

- 16.00 Domov | Home (2016, 103 min., fic.) {OV/en/sk} Fien Troch
- 19.00 Ahoj, volám sa Doris | Hello, My Name Is Doris (2015, 95 min., fic.) {OV/x/sk} Michael Showalter
- 21.30 Elle | Elle (2016, 130 min., fic.) {OV/en/sk} Paul Verhoeven

Kino Úsmev VSE Cinema

- 15.30 Kráľ | King (2017, 90 min., fic.) {OV/en/sk} Niles Atallah
- 18.00 Cez kosti mŕtvych | Spoor (2017, 128 min., fic.) {OV/sk/en} Agnieszka Holland
- 21.00 Donald kričal | Donald Cried (2016, 85 min., fic.) {OV/x/sk} Kris Avedisian

Kino Tabačka

- 15.00 Filmová hudba: dokument | Score: A Film Music Documentary (2017, 93 min., doc.) {OV/x/sk} Matt Schrader
 - 18.00 Sexy Durga | Sexy Durga (2017, 85 min., fic.) {OV/en/sk} Sanal Kumar Sasidharan
- {jazyková verzia/titulky/elektronické titulky}

Sprievodné podujatia

- 12:00 TV RIK pre deti, Kulturpark, Foxtrot, 360 min.
- 18:00 Warm Up Art Film Košice, Le Jour (Hlavná 65, Košice), 360 min.
- 19:00 Tabačka Nights for AFF: Djs Spanq & DannyB, Tabačka Kulturfabrik - Dvor

Kam v Košiciach

Nielen filmami je človek živý. Tu sa dobre najete

Medzi filmami je dobré si urobiť aj prestávku, a preto sme pre vás vybrali niekoľko tipov, kde sa v Košiciach môžete dobre najesť. Ak sa budete pohybovať na Hlavnej ulici, hľadajte číslo 42. To je adresa oficiálnej festivalovej kaviarne a reštaurácie. To ale nie je všetko: podnik s názvom Carpano je najstarší, bez prerušenia fungujúci košický podnik v centre mesta.

Genius loci tohto miesta zrejme má niečo do seba, keďže sa tu zoznámil so svojou ženou známy košický spisovateľ Sándor Márai i herec Andy Hryc. Láska asi naozaj ide cez žalúdok a v Carpane vám ho naplnia okrem à la carte tradičnými špecialitami, ako napríklad pappardelle s bravčovou panenkou, s balzamikovou medovou omáčkou, jablkom a hruškom, domácim Carpano Burgerom, ale aj denným menu s výberom z troch polievok. Držitelia akreditácií a cinepassov tu navyše môžu využiť 10-percentnú zľavu.

Rovnaká zľava platí aj na Garbiarskej ulici 14, tu nájdete Dobré bistro, ktoré tiež patrí medzi festivalové podniky. Vybrať si môžete zo zdravých jedál, krémových polievok a hneď za nimi si objednať raw dezert a – ako inak dobrú – kávu. Okrem toho je tento podnik prvým bistro v meste, kde začali pripravovať domácu granolu. V Dobrom bistro taktiež ponúkajú denné menu a z neho námatkovo vyberáme napríklad paradajkové rizoto s parmezánom či hubový paprikáš so špaldovými haluškami.

Do tretice pridávame tip na reštauráciu inšpirovanú domácou kuchyňou, ktorá svoje menu mení každý mesiac, Zore na Čajakovej 2. Vybrať si tu môžete napríklad aj bielu špargľu s holandskou omáčkou a feniklom či prsia perličky s omáčkou Choron a zeleninou jari a mnohé iné. Pripravujú tu však aj denné menu či Pastu dňa, takže každý deň vám uvaria cestoviny. **(mam)**

V ďalších vydaniach Festivalového denníka vám prinesieme tipy na dobré kaviarne, pivárne či hudobné podniky.

Interview

Thank God for every festival

Czech actor Jiří Bartoška, recipient of the new Festival President's Award, for the Festival Daily

At Art Film Fest this evening, Milan Lasica will present you with the first Festival President's Award. How do you feel about the prize?

I see it less as an award for me personally than as a recognition of the Karlovy Vary Film Festival, which we're organizing for the 24th time now – quite successfully, if I may say so myself. Our festival was almost shut down in 1993, since the ministry of culture at the time considered it pointless. But that proved itself to be one of the government's less wise decisions. 24 years after the fact, this brings us great satisfaction. And it's one way Milan Lasica and I can support each other's efforts.

How long have you known each other?

I remember when he and Julo [Editor's note: Juliús Satinský] couldn't perform in Bratislava and were granted asylum in Brno. I was in school there at the time, at the Janáček Academy, so I've known him for quite a long time. And after that I'd often perform in Slovakia, though not so much with him as with his wife, Magda Vášáryová.

Magda Vášáryová will receive this year's Actor's Mission Award, which you won in 2001, making you a two-time Art Film Fest laureate.

Emilka Vášáryová and Belmondo were there, too! Now that was a winning combination. I also remember all of us together at lunch with the then-minister of international affairs, and while we were being photographed, I got down on all fours, took my sleeve and started shining his shoes – that's how much I adored him. We invited him to Karlovy Vary this year, too, but he couldn't come, he's getting on in his years.

Your film Tiger Theory is screening at this year's Art Film Fest.

Now there's a film! [laughs] When I was discussing it with the director, Radko Bajgar, I wanted it to be something sadder, something more than just a comedy. After all, the characters in it have had a long relationship, two children, and they like each other well enough, but it's got to the point that the husband tells himself, despite being of a certain age, he's ready for something new. At the end of the day it's a sad comedy, but a very believable one, a story that could take place in Bratislava, Košice, Pardubice – anywhere. This really is how people live.

You've celebrated your 70th birthday this year, and this prize is a birthday gift of sorts. Are you prone to looking

back on your career?

I don't have any particular favourite film I've appeared in. It's more the crews I've worked with that stand out in my memory. I love working with Stando Párnický and Dušan Hanák, for example. Film shoots with them have always been enjoyable. My Slovak isn't very good; I never know when to say "ô" or "ď", but they always dubbed my lines, so I've been in lots of movies as a Czechoslovak actor.

Lucia Čížová

Can't wait to see you at the flicks!

When I compare today's cinemas with the ones in the old days, the difference is palpable. They used to be crowded, in varying stages of disrepair, their narrow seats crammed with filmgoers still in their coats – since hardly anyone left them in the cloakroom, even though there was one – everyone sitting practically on top of each other, so if you ended up behind a lady in a hat, you'd see just about half the screen, as long as she kept relatively still. There were lots of films I only saw the right or left half of. Today's cinemas are the pinnacle of comfort: wide seats – and plenty of empty ones – excellent ventilation, popcorn instead of the classic ice lolly. Truly a luxury. But one thing that hasn't changed is that they still screen films that leave an impression, films that you remember years later and long to see again. Films, I hope, like the ones we're offering here at the 25th edition of Art Film Fest. We look forward to seeing you in the cinemas. Sit back, relax and enjoy the show!

Milan Lasica,
festival president

Top film

Back on the film trail with Emir Kusturica

When he came to Art Film Fest 2011, he humbly stepped onto the stage to accept the Golden Camera Award. Afterwards, when the excitement of the ceremony had subsided, he was mobbed by journalists and admirers. He answered every single question, and his masterclass proceeded in a similarly genial manner. Now, six years later, Serbian cinematic wizard Emir Kusturica is back at Art Film Fest, along with his latest film, no less – a mix of three true stories and untold fantasy. On the Milky Road, as he titled it, marks a return to the apex of his career in the 80s and 90s.

"I've created a modern fairy tale about discovering the beauty of human worlds. It's a very simple story, but shooting the outdoor scenes was more challenging and physically demanding than might seem. We were looking for a landscape that would accentuate the inner worlds of the main characters – a man and a woman who fall in love and are prepared to sacrifice themselves to nature," says Kusturica, one of Europe's most distinctive filmmakers, about his first feature film in nine long years. Kosta, the male protagonist, delivers milk in a warzone atop a donkey. One day he meets a bewitching woman, hiding in the country from

an evil-minded suitor. It only takes a moment for passion to flare up between the two. She is played by sultry Italian actress Monica Bellucci, he by Kusturica himself. "Physically it didn't bother me; I'm in good shape. But a director is a conductor, the one who harmonizes everything and strings it all together. And being behind the camera one second, in front of it the other – that didn't really suit me. It was the first and last time I'll ever do it," he admitted to reporters, adding: "This film is kind of a recap of what I've always done in terms of art, music and genre. And all that I basically learned in Prague."

He also mentioned his studies at Prague's FAMU six years ago at Art Film Fest, explaining that he'd ended up in Prague more or less by accident, but found there a stimulating environment, where he was influenced by the work of Bohumil Hrabal, Milan Kundera, Jiří Menzel and, last but not least, his professor Otakar Vávra. He spoke (in very good Czech, even after all those years) about contemporary auteur cinema and the commercialism and consumerism that pervade filmmaking, as well as the film industry in his home. "The Balkans aren't a great place to live, but they make for brilliant material," he observed.

His latest piece of cinema from south-eastern Europe will open the 25th Art Film Fest at Košice's Kunsthalle this very evening.

Zuzana Sotáková

Kunsthalle, after years of disrepair, returns to life as a cultural hub

Unique, historic venue to host opening ceremony

The first – and still the only – space of its kind, Košice's Kunsthalle, or Hall of Arts, has become Slovakia's go-to location for contemporary art. You'll be amazed by how beautifully the former indoor swimming pool has been transformed. "The combination of world-class artists and the space is extraordinary," explained Martin Dani, head of event production at K13 – the Košice Cultural Centre, in an interview for the Festival Daily. It's not just about the building, either; what's inside is equally interesting. And it has everything to do with Art Film Fest, whether it be enjoying a film or nourishing your soul with a fascinating exhibition. Not just any exhibition – photographer Michal Šebeňa's portraits of European master Emir Kusturica are on display.

Kusturica and his shoelaces

"When we first met last March, he was almost finished filming his new picture *On the Milky Road*. I had two minutes to actually take his portrait," mentioned Šebeňa before the festival. It was early evening, just after the rain – almost no light left. Kusturica seemed tired and stressed. "I just finished my movie and overshot the budget. And I still need to buy some shoelaces," announced the Serb. "When we met again in August, the film was finished and everything was so much better...he smoked my cigars and he'd finally got his hands on some shoelaces..." reminisces Šebeňa. How did the photos turn out? Come to today's opening and find out for yourself.

Living legend

Kunsthalle continues to delight passers-by in the city centre. Even the air is different here, mingling the scent of art with the verdure of the surrounding park. The years haven't always been kind to the iconic building. But after 30 years of neglect, it was resurrected, thanks in part to Košice's designation as a European Capital of Culture. The idea was to give this East Slovak city a space for artists from abroad, allowing Slovak art to interact with the

international scene, and it came off splendidly.

Breathing new life into an old swimming pool

Kunsthalle was designed to be used year-round. Originally an indoor pool, the building has been repurposed as a multifunctional culture centre with several modular, separable spaces. Built near the edge of the city park, the original structure first saw the light of day in the late 1950s and early 60s. It was designed by Ladislav Greč, Košice's first chief architect, and the attractively ornamented interior was seen to by artist Herta Ondrušová-Viktorínová. The building's less fortunate period began when the city millrace was pumped dry for reconstruction, which had devastating consequences for the swimming pool. By the 1980s, the outer shell of the building had been damaged – but all would end well, which Art Film Fest's activities there demonstrate.

"Joining cinema with Kunsthalle works wonderfully, as it is a lovely space that lends such events an exquisite ambiance," concluded Dani. The space was on full display at last year's festival as well, hosting both the official ceremonies and film screenings.

Andrea Szócsková Vrbovská

Festival team recommends

A good short is never long enough

This year's short film competition – 36 films in 6 blocks – once again features works that exemplify the visual and narrative trends of contemporary short film, audience favourites and festival prizewinners, works of famous filmmakers and newcomers alike. That's how section programmer Martin Kaňuch sees it. "I've said it before, and I'll say it again: a good short is never long enough. But for us, it's never about counting minutes. At the end of the day, what matters most is how trenchant the concept is and how visionary its execution is. Film, basically."

Visually captivating and timeless are apt descriptions of the allegorical films *Limbo*, from Greek director Konstantina Kotzamani, and *Forest of Echoes*, from Argentinean-Austrian director Luz Olivares-Capelle, who studied under Michael Haneke in Vienna. These contrast with convincingly told chamber and social dramas, such as *Adaptation* from Poland's Bartosz Krulik, *Written/Unwritten* from Romania's Adrian Silisteanu and Martin Edralin's *Emma*, a Canadian portrait of a young teenager with an unfortunate affliction. These and many other films in the competition are connected by a recurring theme of problematic environments and relationships among children and young people.

Highlights among the many festival hits include *Killing Klaus Kinski* from Spiros Stathoulopoulos, an incredible self-reflective statement on the dynamics of a film crew on set, a unique single-shot journey through the rainforest, capturing a confrontation between actor Klaus Kinski and director Werner Herzog. Another high point is *A Brief History of Princess X*, a witty account of the story behind the titular object, a futuristic phallus of gilded bronze by famous sculptor Constantin Brâncuși that is actually a bust of Napoleon's remarkable grandniece, Marie Bonaparte. I also highly recommend the Canadian film *Sigismond Imageless* from Albéric Aurtenèche, a story of a young man suffering from a strange anomaly: he casts no reflection and has no image, not in the mirror, not in photographs nor on social media. He can barely make a case for his own identity...

Martin Kaňuch, co-programmer of the International Competition of Short Films

Where in Košice

Man cannot live by films alone: Where to grab a bite

Everyone needs a break between films from time to time. But where's a square meal when you need one? We can think of several places. If you're on Hlavná Ulica, Košice's high street, look for number 42 – that's the official festival cafe and restaurant. But that's not all: Carpano, as it's called, is the oldest continuously operating establishment in the city centre. The place's genius loci definitely has something about it, given that well-known Košice writer Sándor Márai and actor Andy Hryc met their wives here. After all, isn't the way to a man's heart through his stomach?

Carpano will charm yours with their à la carte menu and traditional specialities, like pappardelle and pork tenderloin with honey-balsamic sauce, apples and pears, or their housemade Carpano Burger, as well as a daily prix fixe menu with a choice of three soups. What's more, accredited guests and cinepass holders

get a 10% discount. The same discount applies at Dobré Bistro, another official festival eatery at Garbiarska Ulica 14. Translating as "Good Bistro", the restaurant is aptly named, with a choice of health-conscious items, cream soups and raw desserts, rounded off with coffee every bit as good as you'd expect. The first bistro in town to make their own granola, Dobré Bistro also offers a daily prix fixe menu, featuring items such as tomato risotto with parmesan and mushroom paprikash with spelt halušky (Slovak gnocchi). Our third tip is a restaurant inspired by local cuisine with a new menu every month: Zore at Čajakova 2. Their seasonal fare includes everything from white asparagus with hollandaise sauce and fennel to game hen's breast with sauce Choron and spring vegetables, and much more. But they also have a daily prix fixe menu as well as a pasta of the day (yum!).

(mam)

S festivalom už aj cestou naň. Návštevníci, ktorí cestujú vlakom, si môžu pozrieť filmy už priamo vo vozni.

Na Hlavnej ulici včera pribudla režisérská stolička.

Centrum Košíc už hrá farbami Art Film Festu.

Veľká porada deň pred otvorením. Všetko musí byť dotiahnuté do detailov. Hlavná téma: slávnostný ceremoniál.

V areáli Kasární Kulturpark sme natrafili na prvých dobrovoľníkov, ktorí nás privítali s úsmevmi na tvárach.

<p>ORGANIZÁTOR: ART FILM FEST s.r.o.</p> <p>SPOLUORGANIZÁTOR: KOŠICE</p> <p>HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI: TV JOJ, DOJO CINEMA, KINO SBA, CAS, aktuality.sk</p>	<p>FORZA</p> <p>FESTIVAL SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY ROBERTA FICA A MINISTRA KULTÚRY MAREKA MAĐARIČA.</p> <p>HLAVNÍ PARTNERI: TIPOS, TRANSPETROL, SLOVNAFT, ČIEN INNOGY</p> <p>MEDIÁLNI PARTNERI: RADIO EXPRES, FILM EUROPE, SME, Kozár, Pravda, kam.mesta, WebNoviny, refresh, home media, bigmedia, codes CREATIVE</p>	<p>FESTIVAL FINANČNE PODPORIL: WJ AUDIO VIZUÁLNY FOND</p> <p>GENERALNÝ REKLAMNÝ PARTNER: SEPS</p> <p>REKLAMNÍ PARTNERI: ČEZ SLOVENSKO, TABAČKA KULTURFABRIK, SEDA, OMNIA 2000, OMNIA RLP, OMNIA Holding SE</p> <p>PARTNERI: CARDANO, ESTEJE & ESTEJE, KINOSERVIS, neadcp, GOSH</p>	<p>OFICIÁLNE AUTÁ FESTIVALU: HYUNDAI</p> <p>OFICIÁLNY FESTIVALOVÝ HOTEL: hotel asmin</p> <p>LOGISTICKÝ PARTNER FESTIVALU: DHL</p> <p>OFICIÁLNY FESTIVALOVÝ PREPRAVCA: CZECH AIRLINES</p> <p>OFICIÁLNI DODÁVATELIA: ZEBRA, tati, LYVINA</p>
---	---	--	---